

קרט שלנו עם הדתיים יכול להיות הרהאסון. עוד נגיע למצב של "בלי הרות ומקיי" כפי שהיה בימי בניגוריון? מרידור אמר שלדעתו צריך להגיע לאיחוד מהיר עם הליברלים. המצב הפנימי בתוך הליברלים מאפשר את קדמות, אבל צריך לנצלו עתה" אמר מרידור, "רוב חברי הסיעה נכנסת הם באופוזיציה למודעי. אכרם שריר ומשה ניסים מוכנים לאיחוד כבר היום"

לוי סבר שיש צורך בז' הירות יתר. ההצבעה היום של כמה ליברלים מדליקה אורות אדומים. הציבור שלנו הוא מסורתי ביסודו. מנחם בגין היטיב להבין זאת. אם נלך לכיוון הליברלים האנטידתיים, נפסיד את הבורחים שלנו לש"ם ואפילו לאהרון אביהצירא. כאן הוסיף רוני מילוא וגם לכהנא" ונענה בהסכמה של לוי.

רוני מילוא ודן מרידור הביעו ספק בכך שמיפלגת העבודה אמנם תקיים את הרוטאציה עם שמיר. מילוא: "אין לי כמעט ספק שפרס יילך לבחירות, או יכונן קואליציה צרה, ובלבד שלא יימסר השילטון לליכוד". שמיר העיר שאסור לומר זאת לציבור. ההיסך הוא הנכון. יש להרגיש את המחויבות של פרס לרוטאציה, ואת הוודאות

„פרס ילך

לבחירות,

או יכונן

קואליציה

צדה, ובלבד

שהשלטון לא

יימסר לליכוד!"

שהיא אומנם תקיים. מרידור אמר בחיך שהוא מסכים לומר זאת מטעמים טאקטיים, אבל הוא סבור בביתחון מלא שיש להתכונן למערכת בחירות קשה שתתרכז בחוסר האמינות של פרס, שרימה את הליכוד ומעל בהסכם.

לוי הסכים, אך העיר: החוית שלנו נגד מיפלגת העבודה חייבת להיות בנושא החברתי. ארץ ישראל וגם בנר שא הדתי. ככל הנושאים האלה קשה לנו עם הליברלים. זה שבני שליטא משתולל כמו מטורף לא משנה את העובדה שעל כמה מהם אי אפשר לסמוך בשום עניין."

שמיר העיר שרוב הליברלים הוכיחו את עצמם בשנים רבות של שותפות נאמנה. "אל לנו לפגוע בחברים בשעה קשה זו. אין לשכוח חברים כמו פינחס גולדשטיין, משה ניסים או אפילו מודעי, שהצניעו כפי שהצניעו גם היום."

לא היו החלטות, אבל הגימה השלטת היתה מאבק מבוקר במערך, נסיון למחות את הרושם שהישגיה ממשלה שייכים לפרס, ותחילת מסע הסברה בעניין הרוטאציה.

תוצאות הישיבה הזאת ניכרו בורה הפוליטית כבר בסוף השבוע, והם מצביעות על כיוון היחסים בין מיפלגת העבודה לליכוד בעתיד הקרוב.

חיים ברעם ■

העולם הזה 2473

השחקנים הסובייטים הודו בשיחות פרטיות: „אנחנו רוצים לבקר בתל-אביב!"

ערב יציאת מכבי תל-אביב לאני טורפן, לשני המישחקים נגד צסק"א מוסקבה, הזמין העולם הזה כתבת מונולוג משחקן החיזוק של מכבי, לי ג'ונסון. לי בן ה-27, המתנשא ל-2.11 מטר, העניק כתבה דומה לעיתון איטלקי, כאשר שיחק שם בשנים האחרונות במדי נפולי.

ההימור של העולם הזה היה כול. לי ג'ונסון היה מן השחקנים החשובים בשני המישחקים נגד הרוסים, ובלעדי קווין מגי, שחקן החיזוק הנוסף, שסבל מפציעה בקרסולו ולא שיחק, קשה לתאר את מכבי מצליחה כפי שעשתה במישחקים באנטוורפן. ג'ונסון קלט

תצלומים:

שליח העולם הזה
באנטוורפן,
אליצור ראובני

25 כדורים חוזרים וקלע 49 נקודות בשני המישחקים — מאזן מרשים מול ענקי-כדורסל כטקאצ'קו (2.20) ופני קרשקין (2.12).

אבל שני המישחקים, ובעיקר המישחק השני, לא היו רק של לי ג'ונסון. זו היתה מכבי תל-אביב ה"וונירית", היודעת ללחום כשגבה אל הקיר ולהפיק את מלוא יכולתה. זו האלופה הנצחית של הכדורסל הישראלי, המבליטה כבר כמעט עשור שלם גרעין נוקשה ובלתי מתפורר, המורכב מארבעה שחקנים המופיעים ביחד מ-1977: מיקי ברקוביץ, מוטי ארואסטי, לוי סילבר ואולסי פרי.

כל אחד והתרומה שלו — מיקי ברקוביץ, הווירטואוז ומפיק הנקודות, נחשב לסמל המיסחרי של הקבוצה. לא במיקרה אמר המאמן הסובייטי, אלכי סנדר גומלסקי, אחרי המישחק השני:

מילחמת בוג

ומבוג

כמעט כל המדינה צפתה בשידורים הישירים מאנטוורפן אך בניגוד לשנים קודמות לא יצאה המהלים. צעיר אחד או שניים שקפצו לבריכה שליד עי-ריית תל-אביב לא בישרו שום חגיגות באנטוורפן הקרה והמושלגת. טעמו של ניצחון על רוסים בפעם הרביעית אינו דומה לניצחון הראשון בוורטון, ב-1977, במיוחד שבינתיים היו גם שלושה ניצחונות של מוסקבה. בשיחות פרטיות — ויש כאלה בין השחקנים הסובייטים לישראלים — הודו המוסקבאים לא פעם שהיו רוצים לבקר ולשחק בתל-אביב. גם מיקי ברקוביץ וחבריו היו רוצים לשחק במוסקבה, שהיא אחד המקומות היחידים בהם טרם שיחקו. אך ההתאחדות האירופית מאפשרת

„מייקל (מיקי) השתפר, לכן מכבי ניצחה". זאת, למרות שמיקי מעיד שתרו"מתו המיקצועית לא עלתה על 60 אחוז מכוולתו; מוטי ארואסטי, המושמך הכמעטיקבוע, הוכיח שוב שהוא הלב והנשמה של הקבוצה; לוי סילבר, המוח מאחורי ההצלחה במיגרש; ואילו אולסי פרי, החייל שלא נס ליחו גם בגיל 34. במישחק השני חברו חמשת השחקנים הללו, והפגינו במחצית הראשונה יכולת מצוינת, שאולי חש פה את ההחמצה הגדולה עד כה; מכבי לא הציגה השנה את מלוא יכולתה. רק במישחק זה נגד האלופה הסובייטית התברר כי כאשר היא רוצה, היא מפגינה מישחק מעולה, כפרט כשקווין מגי לא שיחק במישחקים, וישב על הספסל כשקרסולו נפוח, וזכר למשחק הרביעי באותו שבוע.

